

по западните бръгове на Япония, щото мореплаванието спира за извѣстно време. Силни вѣтрове духатъ и прѣзъ пролѣтните и лѣтни дни. Есенъта е най- приятното годишно време въ Япония. Днитѣ и нощите сѫ ясни и приятни, като че ли природа та си отдыха отъ мъчителните го яещини и отъ лѣтните бури. Благодарение на периодическия измѣнения на вѣтровете прѣзъ годината, четириратъ годишни времена въ Япония сѫ по-правилни, отколкото въ умѣрения климатъ на Западна Европа. Умѣрената зима, умѣреното лѣто и обилните дъждъ спомагатъ на японската растителностъ да се отличава съ голѣмо разнообразие и сила. До сега броятъ три хиляди различни растения, които съставляватъ растителността на о. Нипонъ, отъ които 44 рода и до сега не се намиратъ никѫде, освѣнъ въ царството на изгрѣващето слънце. Нѣма паркъ по-цвѣтущъ отъ естествения паркъ на японските полета и лѣсове; но въ това разнообразие на безчислени растения и цвѣти, между които блѣска бѣлонѣжната камелия, нѣма да видишъ нашите лотикови и мерилизи цвѣти. Японскиятъ цвѣти сѫ съ по голѣмъ блѣсъ, по-красиви, но сѫ по-малко мерилизи отъ европейските.

Япония е току-речи неравна, хълмиста и прѣсъчена отъ верига планини и долини, - само една осма отъ цѣлата ѹ повърхнина е равнина; ала японскиятъ планини не представляватъ такива страшни височини, пропasti и наклони, каквито ги има въ алпийските страни. Този естественъ недостатъкъ на Япония не е по-прѣчилъ на трудолюбивия японецъ да обѣрне отечеството си на рай.

Населението на Япония е отъ монголски произходъ и има всички бѣлѣзи, свойствени на тази раса, макаръ че мнозина сѫ наклонни да ги броятъ къмъ малайците, ала това си остава само едно недоказано мнѣние. Заселването на японците по островите е станало около V вѣкъ слѣдъ Р. Хр огъ Азия прѣзъ Корейския полуостровъ. До тѣхното прѣселение страната се е насеявала отъ племето Айно, остатъкъ отъ което и днесъ живѣе по Курилските острови и по сѣверната половина на острова Йезо. Около това време и по сѫщия пътъ се е прѣнесла Китайската религия, писменостъ и образование отъ будийски жреци.

Япония е била непозната страна на европейците до X^{VI} вѣкъ. Въ 1542 година мореплавателъ Мендецъ Пинто, родомъ португалецъ, е стъпилъ прѣвъ на японския бръгъ, и то случайно хвърленъ отъ сила буря. Врѣмето на това случайно откритие е и начало на европейските съобщения съ Япония. Ала тѣзи съобщения до половината на XIX вѣкъ сѫ ставали само съ холандски търговци. Въ 1854 година американскиятъ